

Żydowski pierścień zaślubinowy

- Czas powstania XIX/XX w.
- Miejsce powstania Polska?
- Wymiary wysokość: 2,9 cm, szerokość: 2,3 cm
- Numer inwentarzowy MCh-S/2548
- Muzeum [Muzeum w Chrzanowie im. Ireny i Mieczysława Mazarakich](#)
- Tematy [wielokulturowość](#), [życie codzienne](#), [religijność](#)
- Technika [odlewanie](#), [cyzelowanie](#), [filigran](#), [rytowanie](#)
- Materiał [złoto](#)
- Prawa do obiektu Muzeum w Chrzanowie im. Ireny i Mieczysława Mazarakich
- Prawa do wizerunków cyfrowych domena publiczna
- Digitalizacja RPD MIK, projekt Wirtualne Muzea Małopolski
- Tagi [judaika](#), [ślub](#), [biżuteria](#), [3D](#), [wielokulturowość](#), [obrzędy](#), [Żydzi](#), [audiodeskrypcja](#), [złotnictwo](#), [domena publiczna](#)

Pierścień zaślubinowy żydowski, zakupiony w 1985 roku w „Desie”. Nic nie wiemy o jego właścicielce. Obrączkę ozdobiono filigranem układającym się w spiralny wzór oraz hebrajskim napisem *Mazel Tow* (z hebr. „Na szczęście”). Natomiast w zwieńczeniu osadzono model budowli — symboliczne wyobrażenie

zabudowań Jerozolimy.

Opracowanie: Muzeum w Chrzanowie im. Ireny i Mieczysława Mazarakich, © wszystkie prawa zastrzeżone

Pamiętając o Świątyni... „Mazel Tov!”

Motyw zdobienia żydowskiej obrączki ślubnej modelem budowli pojawił się już w średniowieczu. Zwieńczenie przybierało formę wyobrażenia wspólnego domu, w którym zamieszka para młoda, bądź też — jak w prezentowanym na naszym portalu [pierścieniu](#) — symboliczne przedstawienie Świątyni Jerozolimskiej. Zburzenie Świątyni jest motywem, który przewija się przez cały ceremoniał zaślubin i to z nim jest też związany słynny zwyczaj rozbijania kieliszka przez pana młodego. Okrzyk zebranych „Mazel Tov!” (hebr. מזל טוב — „Na szczęście!”) i brzęk tłuczonego szkła — oto pierwsze skojarzenia z żydowską ceremonią ślubną. W rzeczywistości tradycyjny ślub w kręgu kultury żydowskiej jest wydarzeniem bardzo podniosłym i niezwykle radosnym (radość z jego powodu jest dla religijnego Żyda micwą, a więc jednym z nakazów religijnych), o głębokim znaczeniu duchowym. Składa się z dwóch najważniejszych etapów: *erusin* i *nisuin*, ma również charakter cywilno-prawny. Zwyczajowe rozbicie, a następnie podeptanie ślubnego kielicha przez pana młodego dokonuje się dla upamiętnienia zburzenia Świątyni. Akt ten przypomina, że nawet w chwili największego uniesienia nie wolno nam zapomnieć o zniszczeniu Jeruzalem i pragnieniu powrotu do Ziemi Obiecanej.

Opracowanie: Redakcja WMM,

Ten utwór jest dostępny na [licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska](#).

Zobacz także: [obraczkę ślubną](#) w kolekcji Wirtualnych Muzeów Małopolski.

Tagi: [judaika](#), [Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu](#), [Muzeum w Chrzanowie im. Ireny i Mieczysława Mazarakich](#), [biżuteria](#), [ślub](#), [licencje Creative Commons](#)